

OWCZAREK FRANCUSKI BRIARD (FCI 113)

tłumaczenie polskie (z języka angielskiego) lipiec 2022 Mirosław Redlicki

KRAJ POCHODZENIA: Francja.

DATA PUBLIKACJA OBOWIĄZUJĄCEJ WERSJI WZORCA: 04.11.2008

UŻYTKOWOŚĆ: Pies owczarski i stróżujący.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa I Psy pasterskie i zaganiające (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 Psy pasterskie.

Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Znany od dawna pod nazwą Chiens de Berger français de Plaine (francuski owczarek nizinny), obecna nazwa pojawiła się po raz pierwszy w książce Abbot Rozier o rolnictwie z 1809 roku. Hodowany był i selekcjonowany do zaganiań stad i stróżowania. Podczas obydwu Wojen Światowych Armia Francuska wykorzystywała briardy w rozmaitych rolach, w tym jako psy łącznikowe i ratownicze, odszukujące rannych.

WRAŻENIE OGÓLNE: Krzepki, zwinny, dobrze umięśniony, proporcjonalny; żywy i czujny.

WAŻNE PROPORCJE: Briard jest psem średniej budowy. Długość tułowia od stawu barkowego do guza siedzeniowego powinna być nieco większa od wysokości w kłębie. Długość głowy wynosi 2/5 wysokości w kłębie. Szerokość czaszki jest nieco mniejsza od połowy długości głowy. Kufa i czaszka jednakowej długości.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Zrównoważony, ani agresywny, ani lękliwy. Briard powinien być opanowany i nieustraszony.

GŁOWA: Mocna, długa, z długim włosiem, tworzącym brodę, wąsy i brwi, trochę przykrywające oczy. Oglądane z boku linie profilu są równoległe.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Mocna, nieznacznie zaokrąglona, gdy patrzeć na nią z boku. Stop: Wyraźny, w połowie długości głowy.

TRZEWIO CZASZKA:

Nos: Duży, o otwartych nozdrzach, zawsze czarny, z wyjątkiem psów błękitnych, u których jest on niebieski lub w zbliżonym odcieniu.

Kufa: Zakończona raczej kanciasto, mocna, dostatecznie szeroka, nigdy nie szpiczasta.

Grzbiet nosa: Prosty.

Wargi: Dobrze przylegające.

Uzębienie: Szczęki mocne, zęby białe, zgryz nożycowy.

OCZY: Owalne, poziomo ustawione, dość duże i ciemne. U psów błękitnych mogą być jaśniejsze.

USZY: Wysoko osadzone, nie przyklejone do policzków, raczej krótkie, gdy zostawione są w stanie naturalnym – długość chrząstki niekopiowanego ucha powinna być równa lub nieco mniejsza od połowy długości głowy. Porośnięte długim włosiem, płaskie. Gdy cięte (tam, gdzie nie jest to zabronione) jest sztywne i prosto noszone, nie skierowane do wewnątrz ani do zewnątrz.

SZYJA: Umięśniona i ładnie wychodząca z łopatek.

TUŁÓW:

Linia górna: Grzbiet prosty. Łędźwie krótkie i mocne.

Zad: Tylko lekko opadający, trochę zaokrąglony.

Klatka piersiowa: Długa i szeroka, sięga łokcia. Żebra dobrze wysklepione.

OGON: Naturalnego kształtu, nisko noszony, sięga co najmniej stawu skokowego, na końcu zawinięty, kształtu litery J. Nie może być zniekształcony. W ruchu noszony nie wyżej, niż jako przedłużenie linii grzbietu.

KOŃCZYNY: Mocno umięśnione, o mocnym kośćcu, proste.

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopaska: Ustawiona skośnie, średniej długości, dobrze kątowana, ciasno przylegająca do klatki piersiowej,

Łokieć: skierowany prosto do tyłu

Przedramię: proste i dobrze umięśnione

Śródrećce: oglądane z boku lekko nachylone w stosunku do podłoża

Łapy: mocne, okrągłe, skierowane prosto do przodu. Pazury zawsze czarne (z wyjątkiem psów błękitnych), opuszki twarde. Palce zwarte i wysklepione.

KOŃCZYNY TYLNE:

Udo: Dobrze umięśnione

Staw skokowy: nie za nisko umiejscowiony, dobrze kątowany.

Śródstopie: oglądane z tyłu idealnie pionowe

Stopy: mocne, okrągłe, skierowane prosto do przodu. Pazury zawsze czarne (z wyjątkiem psów błękitnych), opuszki twarde. Palce zwarte.

Wilcze pazury: Tradycyjnie owczarze cenili psy o podwójnych wilczych pazurach. Wilcze pazury powinny być palcami zakończonymi pazurami, kompletnie oddzielonymi od siebie i przylegającymi do stopy.

RUCH: Harmonijny, wydajny, tak aby pies mógł pokonywać długie dystanse i wykonywać swą pracę przy minimalnym wysiłku i zmęczeniu. Briard porusza się długim kłusem, z dobrym wykrekiem przodu i napędem kończyn tylnych.

SZATA:

Sierść: kozia, sucha, elastyczna i długa, z niedużą ilością podszerstka.

Maść: czarna, płowa, płowa z czarnym nalotem (lekkim do średniego), często z maską, szara i błękitna. Szata w kolorze ciepłym, płowym może być jaśniejsza na kończynach, brzuchu etc. Podobnie przy maści czarnej, szarej i błękitnej. Przy każdej maści może wystąpić szarzenie w różnym stopniu.

WIELKOŚĆ: Pies 62 – 68 cm Suka 56 – 64 cm

WADY: Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

WADY DUŻE:

- * poważne wady budowy kończyn.
- * zbyt jasne umaszczeniem
- * sierść niedostatecznie długa (mniej niż 7 cm), miękka lub wełnista

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- * agresja lub nadmierna lękliwość
- * wszelkie wady budowy i zaburzenia charakteru
- * stop zupełnie niezaznaczony
- * nos innej barwy niż czarna lub niebieska; nie w pełni wypigmentowany
- * przodozgryz lub tyłozgryz z utratą kontaktu siekaczy; brak dwóch dolnych P4 lub brak trzech i więcej zębów, bez względu na ich rodzaj (z wyjątkiem P1)
- * oczy zbyt jasne (żółte), oczy porcelanowe
- * uszy zawijające się do środka, osadzone zbyt nisko, poniżej poziomu oka, porośnięte krótkim włosem, naturalnie stojące
- * ogon zakręcony nad grzbietem lub pionowo noszony.
- * pojedyncze wilcze pazury lub ich całkowity brak.
- * maść biała, czekoladowa lub mahoniowa; maść dwubarwna, biała strzałka, białe znaczenia na końcach kończyn, czaprak
- * wysokość większa lub mniejsza od podanej we wzorcu, z tolerancją +2 i -1 cm.
- * próby oszustwa przez modyfikacje kosmetyczne lub chirurgiczne.

N.B.

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.

* Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.